

Поляков Андрій Павлович, д.т.н., проф., Вінницький національний технічний університет, farv@inmt.vntu.edu.ua,

Антонюк Олег Павлович, Інженер, Вінницький національний технічний університет, asp_antonuk@ukr.net,

Баранов Андрій Миколайович, аспірант, Академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного,

Коробов Сергій Сергійович, магістрант, Вінницький національний технічний університет, dabl-s@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРУ РАЦІОНАЛЬНОЇ НОМЕНКЛАТУРИ ТА КІЛЬКОСТІ ЗАПАСНИХ ЧАСТИН, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ДЛЯ ПІДТРИМАННЯ В СПРАВНОМУ СТАНІ РУХОМОГО СКЛАДУ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА

На даний час більшість автотранспортних підприємств працюють в умовах виробництва, що характеризується жорстокою конкуренцією як з боку вітчизняних, так і іноземних підприємств. У цих умовах автотранспортним підприємствам для «виживання» на ринку і збереження конкурентоспроможності потрібно пошук ділової активності, пошук нових форм і методів управління діяльністю.

Очевидно, що якість надання транспортних послуг є одним з ключових факторів, що характеризує результативність ринкової діяльності автотранспортних підприємств.

На сьогоднішній день якісна транспортна послуга може бути надана лише за умови використання надійного рухомого складу, який визначає можливість перевізника виконати своєчасну доставку вантажу. Підтримка автотранспортних засобів в працездатному стані вимагає вдосконалення роботи не лише служб, зайнятих технічним обслуговуванням і ремонтом, але і системи матеріально – технічного забезпечення.

Забезпеченню автотранспортних засобів запасними частинами постійно приділяється велика увага. Це пояснюється тим, що створити абсолютно надійний об'єкт неможливо й для підтримки його в працездатному стані завжди потрібні запасні частини. Запасні частини застосовуються для усунення випадкових відмов і заміни деталей, що зносилися і виробили свій ресурс, [1,2].

Крім того, система матеріально – технічного забезпечення на автомобільному транспорті суттєво впливає на технічну готовність рухомого складу та тривалість його простоїв під час ремонту через відсутність необхідних запасних частин. Тому вдосконалення організації забезпечення запасними частинами рухомого складу автотранспортного підприємства є одним із напрямків підвищення ефективності його технічної експлуатації

Не дивлячись на досягнуті результати, розроблені підходи по визначенню необхідної номенклатури та кількості запасних частин підприємства не в повній мірі відповідають вимогам сьогодення. Постійна зміна економічної ситуації в країні вимагає подальшого дослідження ряду теоретичних та практичних проблем, пов'язаних з розвитком і вдосконаленням моделей та

методів управління запасними для забезпечення ефективного функціонування автотранспортного підприємства.

Збільшення парку та номенклатури вантажних машин вимагає зміну підходів щодо організації та проведення поточних ремонтів та технічного обслуговування під час експлуатації. Крім того, збільшення часу ремонту та обслуговування підвищує матеріальні збитки автотранспортних підприємств.

З збільшенням запасів запасних частин ефективність роботи служби експлуатації підвищується, але при цьому значний обсяг фінансів відводиться від безпосередньої участі в виробничих процесах. Наднормативні запаси сповільнюють оборотність коштів, збільшують матеріальні втрати від завищеного запасу запасних частин. З іншої сторони відсутність необхідних запасних частин сприяє виникненню фінансових втрат від додаткових простоїв рухомого складу, а відповідно і від недовиконаної транспортної роботи. Тому не вирішеною залишається проблема вибору раціональної номенклатури та кількості запасних частин, що застосовуються для підтримання в справному стані рухомого стану автотранспортного підприємства.

Також важливим завданням системи матеріально-технічного забезпечення є своєчасне та ритмічне забезпечення необхідними запасними частинами з мінімальними фінансовими затратами на всіх етапах їх поставок.

Тому, на нашу думку, економічно доцільним є створення запасів запасних частин на складах автотранспортних підприємств, оскільки їх відсутність призводить до незапланованих простоїв рухомого складу та вимагає великих експлуатаційних витрат на щоденне постачання необхідних запчастин з баз постачання.

Таким чином, для підвищення оперативності та зменшення витрат на ремонт різноманітного парку вантажних автомобілів актуальним є розробка та практична реалізація методу вибору раціональної номенклатури та кількості запасних частин, що зберігатиметься на складі автотранспортного підприємства та дозволить підвищити коефіцієнт технічної готовності рухомого складу автотранспортного підприємства.

Література

1. Бродецкий Г. Л. Управление запасами: учеб. пособие / Г.Л. Бродецкий. – М.: Эксмо, 2008. – 352с. – ISBN 978-5-699-24235-1.
2. Лукинский В.С. Логистика автомобильного транспорта / В.С. Лукинский, В.И. Бережной, Е.В. Бережная – М.: Финансы и статистика, 2004. – 368 с. – ISBN 5-279-02719-7.
3. Поляков А.П. Організація забезпечення запасними частинами автотранспортних підприємств / Поляков А.П., Антонюк О.П., Галушак Д.О. // Наукові нотатки ЛНТУ. – 2012. - №36. – с. 238-240.